

290

panē angelorū nobiscū hodie gustare debet. vix sermone archi
 epi q̄pleuāt ⁊ ecce ignis dñi de celo descendit sup capita signu
 loꝝ. ⁊ fco oēs suauitate tāta repleri sūt q̄ miles ille nō
 ferit̄ utriq̄ icōꝝe tm̄ l̄i spū recit̄ illi ⁊ dixit̄ epi h̄ abo
 oī die semel pascam̄ adeo sed celestis ciues oī hora fruūt̄.
 hūc itaq̄ oīo vite pactis dixit̄ archiepi ad milite modo ka
 rissime oīa vidisti q̄ deus ostēdit ⁊ ecce nūc tēp̄ ē ut rē
 t̄aris n̄. n̄. peris nobiscū dñici mane q̄ ad usq̄ obieris tūc au
 xiliare deo si p̄feruāns ī fide ecā ⁊ actōe tūc redibis ad socie
 tate nūm̄. Vel tē si tā p̄ficus eris ī tua vita p̄m̄eri poteris ut
 statū exente aīa tua p̄missis nobis p̄uenis ⁊ det̄ adiutorū
 ad regnū celestū. hūc itaq̄ auditis miles deo cella suo ge
 n̄it̄ ess̄ q̄ lucet̄ d̄ paradiso eo q̄ aīa bona felicitate ad seculū
 debet redire. eadēq̄ uia q̄ ueniat rēū uia tū q̄ n̄ pa
 ter̄ aliq̄. corpis adūsa n̄ ferit̄ tamē n̄ maham̄ spūs ī a
 liq̄ pot̄. ut uexare eū s̄ an̄. d̄p̄uisset statū uise illo euānū
 unt. cū q̄ p̄ penas rēū s̄ ad aīa sup̄ dicta. ecce xv̄.
 fr̄is q̄ p̄mo ei app̄uit p̄m̄ uenit̄ ip̄m̄ saluātū ac lau
 dātes ⁊ dñm̄ p̄ oīs suis b̄n̄ficiis q̄ milite suū a tā ḡndi
 piculo libauit. q̄ia fē dixit̄ illi sc̄m̄ q̄ ap̄ctis tuis p̄
 gat̄ es ex toto nūc de cetero caueas ⁊ ⁊ siues deo studiosē ⁊
 ds reddet ⁊ m̄cedē plenissima ⁊ uitā sepiūna ecce iā in
 p̄ria tua aurora clarescat tēp̄ q̄ ē ut rēuāris nā per
 claus̄ te p̄ missarū sollemp̄ia n̄ ad portā reperit̄ des̄p̄
 ans de reditu tuo ianuās uie ist̄. recludet atq̄ obse
 uata iā portā redibit̄. sicq̄ b̄ndictōe ab ill̄ recepta ē
 gr̄arū actōe rēuāris p̄uenit̄ ad portā ubi iā per p̄sto
 labat̄ militis aduētū. A uē c̄ ḡudio p̄o c̄ alius cli
 cis p̄cipietes c̄ ymnis ⁊ c̄nticis deduxer̄ rēuātes ip̄m̄
 fē. p̄ xv̄. dies ī suo cenobio p̄scurātes. ab eo uenit̄ ist̄